

berjøges, hvor stærk hans Beholdning er. Jeg kan altsaa ikke se, at det kan medføre nogenjombest praktisk Ulempe, at man sætter det skattefri Kvantum, det vil sige det Kvantum Spiritus, der ikke skal yde Efterbetaling i det Dieblis, Loven træder i Kraft, til 20 Potter ren Alkohol af enhver Beholdning i Stedet for at sætte det til 20 Potter af enhver Beholdning uden Hensyn til Styrken. Jeg beder erindret, at i de fleste Tilfælde vil der ikke fra nogen Side kræves Underfølgelse, da det jo ofte er givet, at det er 8 Graders Brændevin, men hvor der maa finde en Underfølgelse Sted, vilde denne jo have fundet Sted for at afgjøre, hvor meget han skal betale ud over de 20 Potter, idet der jo skal betales efter rent Alkohol. Skal man undersøge det, kan man ogsaa undersøge de 20 Potter. Sagen har i Grunden ikke stor reel Betydning: 20 Potter ren Alkohol svarer til 16 Kr., mens 20 Potter 8 Graders Brændevin, som vil være det sædvanlige i de mindre Beholdninger, svarer til 8 Kr., det bliver hele Differencen for den vedkommende Statteyder, og for Staten bliver den endnu ubetydeligere. Mig forekommer det høist berettiget, at Moderationen skal være forskjellig, eftersom Vedkommende har sin Beholdning liggende i stærkere eller mindre stærk Brændevin.

Jeg skal dernæst gjøre en Bemærkning til det ærede Mindretals Forslag under Nr. 41, som jo gaar ud paa, at § 25 i Lovforslaget skal udgaa. Det ærede Mindretals Ordfører bemærkede, at man ved at lade § 25 udgaa kom bort fra denne Fordeling til Kommunerne, men man kommer ogsaa fra Mindretallets Standpunkt bort fra at sikkre Statskassen de Indtægter af Brændevinsafgiften, som den har nu, de 2,700,000 Kr., og det beder jeg bemærket. Jeg ser nu iøvrigt ikke rettere, end at efter Mindretallets Endringsforslag til dette Ufsnit — det er jo ikke blot Nr. 41, at Paragrafen skal udgaa, men ogsaa Nr. 42, at hele Loven først træder i Kraft, efter at en Revision af Loven om Told- og Skibsafgifter er gennemført — bliver Betydningen af Forhandlingen om dette Lovforslag væsentlig formindsket. Det har jo tidligere vist sig, hvor store Vanskeligheder det har havt at komme overens om en Revision af Toldloven, og det vilde i mine Tanker have store Betænklichkeiten, om man uden videre paa Forhaand vilde fastslaa, hvorledes en Ølstat, en ny Skat, skulde være, men saaledes, at den først sættes i Kraft, naar en anden Lov vedtages, uden Hensyn til om denne Lov vedtoges i Mar, til næste Mar, om 10 Mar, om 20 Mar

eller om 30 Mar, selve dette Arbejde vilde efter al Sandsynlighed være ubrugbart, fordi det til den Tid ikke vilde svare til Forholdene. Det er i mine Tanker nærmest en Naade til at negte sit Samtykke til Lovforslaget. At det ganske overordentlig skulde glæde mig, dersom Interessen var saa stor for dette Lovforslag, at en saadan Sammenføining med Toldrevisionen kunde bidrage noget Væsentligt til, at vi i Virkeligheden bleve enige om en Revision, er en Selsfølge; men min Tro derpaa er ikke stor, og jeg maa sige, at Mindretallet selv har bidraget væsentligt til at formindste min Tro derpaa, efter hele den Stilling, det har taget til Anvendelsen af Udbyttet af Skatten, hvor det ikke engang har havt Die for Nødvendigheden af at sikkre Statskassen den nuværende Indtægt af Spiritusbeskatningen. Det synes at pege i Retning af, at Meningen med den Toldrevision, som efter Mindretallets Mening skal føre denne Lov igennem — og jeg tror ogsaa, at det er kommet frem i Mindretallets Betænkning — er den, at det hele Udbytte af Spiritusbeskatningen skal komme til Udtag i Toldindtægterne, altsaa med andre Ord, at Statskassens Indtægt derigennem meget væsentlig skal formindstes. Naar disse direkte og indirekte Antydninger ere fremkomne om, at Statskassen kan taale en væsentlig Nedgang i sine Indtægter, og naar der jævnsides fremsættes Forlangender om, at Statskassen skal overtage flere og flere Byrder, som ikke hidtil have været den vedkommende, saa ser jeg i Grunden ikke rettere, end at de, der fremsatte disse Paastande, enten maa have tabt Blifket for, hvorledes Statskassens Stilling er, eller forsaetlig vilde arbejde paa at bringe Statskassen til Underbalance — en af Delene, jeg ser ikke, at nogen tredie Forstaaelse er mulig. Den ærede Ordfører for Mindretallet udtalte saaledes den Gang, han havde Ordet, at det var overmaade herligt, om Kommunerne kunde lettes for nogle af de Byrder, de have, men at det efter hans Mening maatte ske derved, at Statskassen overtog Kommunerne Byrder, naturligvis ikke dem alle, men en væsentlig Del af dem. Men hvorledes Statskassen skulde blive i Stand dertil uden en samtidig Forøgelse af dens Indtægter, det ser jeg ikke. Det ærede Mindretal mener, at det skal kunne ske samtidig med, at man formindster Statskassens Indtægt, men det maa efter min bestemte Formenting bero enten paa et absolut Følsyn paa vor finansielle Stilling eller paa den bevidste Hensigt at bringe Statskassen til Underbalance.